

2. **KROTKO** (7) *av*

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone, drugie jasne (tak w 2. krotki oraz w -o).

comp kroc(e)j (3).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Pokornie, łagodnie (7) : Iuż thám on okrutny hárcownik troy/ który łobie buiał á rołkořzował nád narodem ludzkim/ mułiał krotko gdzieř ftác w ciemnym kácie łwoim RejPos 87; Ale gdzie łie łwięthy rozum s cnotą temu łwowlnemu przyrodzeniu zmoćni/ pewnie iuż mu trudno wirzgác/ á pewnie krotko iuż ledá ná wędzidłku ná powodzie chodzić muři. RejZwierc 155.

W charakterystycznych połączeniach: krotko chodzić, stać.

Zwrot: »krocej mowić, stawiać słowa« = spokornieć, być grzecznym (2 : 1): Kroczey byłcie mowili byłcie prawdę znali RejJóz H3, E3; RejKup I3.

JB